

Arrest

nr. 201 423 van 21 maart 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 9 november 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 oktober 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 31 januari 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 maart 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat A. LOOBUYCK en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die volgens haar verklaringen op 7 oktober 2016 België is binnengekomen, diende op 10 oktober 2016 een asielaanvraag in. Uit een eurodac-hit blijkt dat verzoeksters vingerafdrukken genomen werden op 27 april 2016 in Zwitserland.

1.2. Op 6 oktober 2017 nam de adjunct-commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoekster bij aangetekend schrijven van 6 oktober 2017 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"Asielaanvraag: 10/10/2016
Overdracht CGVS: 07/08/2017

U werd gehoord op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (verder CGVS) op 11 september 2017 van 9u14 tot 14u48, in het bijzijn van een tolk die het Somali machtig is. Uw advocaat, meester Oger loco meester Loobuyck, was van 9u25 tot 14u48 aanwezig bij het gehoor.

A. Feitenrelaas

U verklaarde over de Somalische nationaliteit te beschikken en te behoren tot de beroepsgroep Gaboye (> Muse Dhiriyo). U bent geboren in het jaar 1996 in Burane, waar u uw hele leven woonde. U hielp uw ouders in het huishouden.

In september 2015 wordt u verkracht door een onbekende man en raakt u zwanger. In januari 2016 wordt u door Al Shabaab opgepakt omdat u seksuele betrekkingen zou gehad hebben buiten het huwelijk. Uw zus wordt eveneens door Al Shabaab meegenomen. U wordt ter dood veroordeeld, maar weet samen met uw zus te ontsnappen.

In januari 2016 verlaten jullie samen Somalië en reizen via Ethiopië en Soedan naar Libië, waar u op 16 juni 2016 bevalt van uw zoon. Jullie reizen verder via Italië en een onbekend land naar België, waar jullie op 10 oktober 2016 asiel aanvragen. In het kader van uw asielaanvraag legt u een verklaring van de Somalische ambassade te Brussel neer.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asiolverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie gehoorverslag CGVS, p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde Somalische nationaliteit. Dit is nochtans belangrijk voor de beoordeling van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Identiteit, nationaliteit en herkomst maken immers de kernelementen uit in een asielprocedure. Het is binnen het kader van deze fundamentele gegevens dat een asielrelaas kan beoordeeld worden. Het principe van internationale bescherming als surrogaat en laatste uitweg voor het ontbreken van een nationale bescherming, veronderstelt de plicht van elke asielzoeker eerst de nationaliteit en bescherming te benutten waarop hij aanspraak kan maken. Bij de beoordeling van de noodzaak aan internationale bescherming en derhalve de vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, is het essentieel bij voorbaat te bepalen in welk(e) land(en) van herkomst enerzijds de vrees voor vervolging of het risico van ernstige schade ingeroepen wordt en anderzijds in welk(e) land(en) van herkomst bescherming kan worden gezocht en effectief kan worden ingeroepen in de zin van artikel 48/5, § 1 en 2 van de Vreemdelingenwet. De commissaris-generaal heeft dan ook terecht uw voorgehouden herkomst en nationaliteit grondig bevraagd en beoordeeld. Indien u beweert de Somalische nationaliteit en herkomst te hebben, dan dient uw ingeroepen vrees voor vervolging of ernstige schade evenals de mogelijke nationale bescherming ten opzichte van Somalië te worden beoordeeld. Indien de verklaringen over de voorgehouden Somalische nationaliteit en herkomst niet aannemelijk geacht worden, maakt u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk en dient de commissaris-generaal te besluiten tot de weigering van internationale bescherming.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat u doelbewust hebt getracht de Belgische asielinstanties te misleiden doordat uw verklaringen op het CGVS op diverse essentiële punten tegenstrijdig zijn met de informatie waarover het CGVS beschikt.

Uit het administratief dossier blijkt dat u een andere identiteit heeft dan de identiteit die u heeft aangegeven in het kader van uw asielaanvraag en dat er niet de minste twijfel bestaat over uw identiteit zoals blijkt uit een vergelijking van uw vingerafdrukken. Uit de actuele informatie blijkt immers dat uw vingerafdrukken in Vallorbe, Zwitserland, genomen werden op 27/04/2016. Informatie gevraagd door de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ), laat de Zwitserse asielinstantie weten dat u op 26/04/2016 een asielaanvraag ingediend heeft in Zwitserland op naam van B.H., ° 14/02/1998, maar dat uw asielaanvraag geweigerd werd omdat u met een Djiboutiaans paspoort, op naam van B.I.D., ° 29/01/1992, een visum aangevraagd heeft op 23/03/2016 via de Franse ambassade in Djibouti. Geconfronteerd met deze informatie bij de DVZ op 03/01/2017, ontkent u deze feiten (verklaring DVZ, p. 4 + p. 8-11). Ook tijdens het gehoor voor het CGVS ontkent u over een andere nationaliteit te beschikken of ooit een andere identiteit gebruikt te hebben (gehoorverslag CGVS, p. 3), dat u in een ander land dan België asiel aangevraagd heeft (gehoorverslag CGVS, p. 4), dat u een visum aangevraagd heeft om naar Europa te reizen, dat uw vingerafdrukken ergens anders dan in België genomen werden of dat u een paspoort heeft gehad. Zelfs wanneer u op het CGVS geconfronteerd wordt met deze informatie, blijft u ontkennen dat u over de Djiboutiaanse nationaliteit beschikt of dat u een asielaanvraag ingediend heeft in Zwitserland (gehoorverslag CGVS, p. 8-9 + p. 21-22). Daarenboven is het niet aannemelijk dat u bij aanvang van het gehoor voor het CGVS helemaal geen melding gemaakt zou hebben van het feit dat op alle documenten i.k.v. uw asielprocedure de naam B.I.D. gebruikt wordt indien u effectief I.A.I. (gehoorverslag CGVS, p. 3). Uw algehele geloofwaardigheid komt dan ook volledig op de helling te staan. Evenmin kan er enig geloof worden gehecht aan uw verklaringen een ongeletterde ongehuwde vrouw te zijn (gehoorverslag CGVS, p. 6-7). Uit de beschikbare informatie (recherche visa EU 21/10/2016) blijkt dat u bij uw visumaanvraag op de Franse ambassade te Djibouti aangegeven heeft van beroep bediende te zijn. Daarenboven, verklaarde u voor de Zwitserse asielinstanties dat u gehuwd bent sinds september 2015 met A.Y., ° 1993 (Procès-verbal de l'audition de la personne 03/05/2016, p. 3). Uw bewering dat u door Al Shabaab gevisieerd werd omdat u buitenechtelijke seksuele betrekkingen had, komt door deze vaststellingen ernstig op de helling te staan.

U verklaart dat uw zoon M.A.A. geboren is op 16 juni 2016 toen u al 8 maanden in Libië was (gehoorverslag CGVS, p. 6-7). Aangezien u verklaart Somalië verlaten te hebben in januari 2016 (gehoorverslag CGVS, p. 4), kan u onmogelijk reeds 8 maanden in Libië verblijven wanneer uw zoon midden juni van datzelfde jaar geboren wordt. Daarenboven bezorgden de Zwitserse asielinstanties een duplicaat van de geboorteakte van uw zoon, waaruit blijkt dat uw zoon, genaamd T.A., op 16 juni 2016 in Lausanne, Zwitserland, geboren is (Annonce d'une Naissance, dd. 27/06/2017). U legt inconsistente en tegenstrijdige verklaringen af over uw reis naar België, wat eens te meer uw algehele geloofwaardigheid aantast.

Daarenboven maakt u het niet aannemelijk dat u in een dorp gewoond heeft dat reeds geruime tijd door Al Shabaab gecontroleerd wordt (gehoorverslag CGVS, p. 20). Gevraagd wanneer Al Shabaab in Burane kwam, verklaart u dat ze daar al lang geleden waren. Nogmaals gevraagd sinds wanneer ze daar zijn, verklaart u het zich niet te herinneren wanneer ze toegekomen zijn. Gevraagd of u Al Shabaab altijd gekend heeft, verklaart u opgegroeid te zijn door alleen de Shabaab te kennen. Gevraagd welke uw vroegste herinneringen zijn, verklaart u dat u in het begin over hen hoorde vertellen, maar dat u vooral de dag nog weet dat ze u kwamen zoeken. Opgemerkt dat als u altijd gewoond heeft onder Al Shabaab, dat u toch meer over hen kan vertellen, vraagt u zich eerst af of er gevraagd wordt naar de problemen die door Al Shabaab veroorzaakt worden. Opgemerkt dat er niet alleen naar problemen gevraagd wordt, verklaart u – heel ondoorleefd voor iemand die beweert nagenoeg heel haar leven onder de controle van Al Shabaab geleefd te hebben – dat ze mannen zijn met een gemaskerd gezicht, dat ze met meerderen in een auto zitten en met veel zijn. Nogmaals gevraagd naar uw eerste herinneringen over Al Shabaab, verklaart u dat de herinneringen die u heeft, zijn van de avond dat ze u meegenomen hebben. Gevraagd welke impact Al Shabaab had op uw leven voor ze u kwamen zoeken, verklaart u dat het pas de dag was dat u de problemen hebt gehad dat ze in uw leven gekomen zijn (gehoorverslag CGVS, p. 21). Door de interviewer opgemerkt dat het onaannemelijk is dat u in een dorp woont dat sinds 1992 – uw geboortjaar – door Al Shabaab gecontroleerd wordt, maar dat u zich niet meer kan herinneren dan een probleem dat u gehad heeft in 2015, verwijst u aanvankelijk opnieuw naar de algemene situatie door te verklaren dat ze mensen doden en niemand sparen, waarna u wederom verwijst naar uw probleem met Al Shabaab. U legt geen doorleefde verklaringen af over de impact van Al Shabaab op uw leven. Daarenboven is het uitermate verwonderlijk dat u zich niets voor de geest kan halen omtrent Al Shabaab voor u problemen kreeg, te meer daar u altijd onder Al Shabaab geleefd zou hebben.

Voor de volledigheid wordt eveneens vermeld dat Al Shabaab pas ontstond in 2006 (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier) en dus onmogelijk reeds in 1992 in uw dorp aanwezig kon zijn. Daarenboven maakt uw zus J.A.A., ° 07/05/1990, (CG 16/17689) ook gekend onder de identiteit van Ha.I.D., ° 07/05/1995, van Djiboutiaanse nationaliteit, het evenmin aannemelijk dat zij in een dorp opgegroeid is dat door Al Shabaab gecontroleerd wordt, aangezien zij eveneens ondoorleefde verklaringen aflegt over het leven in Burane (gehoorverslag CGVS J.A.A., p. 17-18). Bovendien blijkt uit informatie beschikbaar voor het CGVS dat Al Shabaab in januari 2014 een kamp van het Somalische leger in Burane aanviel (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier). Uit uw verklaringen blijkt echter dat u niet weet dat er in uw dorp een gevecht plaats had tussen Al Shabaab en het Somalische leger. Gevraagd waar Al Shabaab met de overheid gevochten heeft, verklaart u dat ze overal in Somalië vochten en aanslagen deden (gehoorverslag CGVS, p. 21). Gevraagd of er in de regio gevochten werd, verklaart u dat er in uw dorp geen groot conflict geweest is. Gevraagd of er ook geen klein conflict was, antwoordt u ontkennend, waarna u verklaart dat er geen groot iets was wat die plek infecteerde. Eerder tijdens het gehoor verklaarde u eveneens dat er in uw dorp geen gewapend conflict geweest is dat men zich zou kunnen herinneren (gehoorverslag CGVS, p. 13), waarna u verder gaat door te stellen dat er geen moment was dat wapens opgenomen werden om te vechten. Aangezien u verklaart uw hele leven in Burane gewoond te hebben, kan aangenomen worden dat u weet dat de militaire basis van het Somalische leger er aangevallen werd. Daarenboven maakt uw zus evenmin aannemelijk dat zij in Burane opgegroeid is aangezien zij evenmin weet dat Al Shabaab de militaire basis van het Somalische leger aangevallen heeft (gehoorverslag CGVS J.A.A., p. 18-19).

U verklaart daarenboven dat X.H. links woont als u uw woning verlaat (gehoorverslag CGVS, p. 11). Volgens uw zus woont X.H. echter rechts van uw woning (gehoorverslag CGVS J.A.A., p. 8). U legt inconsistente en tegenstrijdige verklaringen af over de woning van X.H.

De geloofwaardigheid van uw afkomst uit Burane in de provincie Middle Shabelle wordt verder op fundamentele wijze ondermijnd door een groot gebrek aan kennis over uw eigen clan. Gevraagd van welke grote clan Gaboye onderdeel is, verklaart u dat de Gaboye deel zijn van de Madhibaan (gehoorverslag CGVS, p. 5). Later tijdens het gehoor verklaart u echter dat jullie Gaboye zijn, maar dat er in Burane ook Madhibaan zijn (gehoorverslag CGVS, p. 12). Ter verduidelijking gevraagd of jullie geen Madhibaan zijn, verklaart u Gaboye te zijn en dat komt van Madhibaan. U verklaart verder dat Gaboye en Madhibaan niet hetzelfde zijn. Gevraagd welk het verschil is, verklaart u dat het dezelfde clan is en dat het gelijkaardig is. Gevraagd wat het verschil is tussen beiden als het niet hetzelfde is, verklaart u dat het broers zijn. Ter bevestiging gevraagd of Madhibaan op hetzelfde niveau staat als Gaboye, antwoordt u bevestigend. Aangezien u verklaart dat het broers zijn, gevraagd wie de vader is van Gaboye en Madhibaan, verklaart u nogmaals dat beiden gelijk zijn en dat u Gaboye bent, waarna u uw clanlijn benoemt. Nogmaals gevraagd wie de vader is van Madhibaan en Gaboye, verklaart u het niet te weten – een naam die u later tijdens het gehoor evenmin weet te benoemen (gehoorverslag CGVS, p. 15). Gevraagd wie de andere broers zijn (gehoorverslag CGVS, p. 12), verklaart u dat dit Yibir en Tumaal zijn. Ter bevestiging gevraagd dat Gaboye, Madhibaan, Yibir en Tumaal allemaal zonen zijn van de man die slecht vlees gegeten heeft, verklaart u dat ze allen gediscrimineerd worden. Nogmaals gevraagd of ze allemaal van dezelfde familie zijn, antwoordt u bevestigend. Gevraagd welke de andere subclans zijn van Gaboye, vraagt u eerst wat de interviewer bedoelt (gehoorverslag CGVS, p. 13). Gevraagd wie op hetzelfde niveau staat als Muse Dhiriyo, vraagt u “zoals Yibir en Tumaal?” Nogmaals gevraagd naar de broers van Muse Dhiriyo, verklaart u Gaboye te zijn, daaronder Muse Dhiriyo en daaronder Muse Abokor. Gevraagd naar de zonen van Gaboye, noemt u Yibir, Tumaal en Madhibaan. U legt tegenstrijdige verklaringen af over de banden tussen de verschillende (sub)clans van Gaboye. Daarenboven dient opgemerkt te worden dat de term Gaboye een overkoepelende term is die in noord-Somalië gebruikt wordt om meerdere beroepsgroepen aan te duiden, doch is er geen genealogische band tussen deze verschillende beroepsgroepen (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier). Voorts verwijst u naar de discriminatie van de Gaboye in Somalië (gehoorverslag CGVS, p. 9). Echter, gevraagd iets te vertellen over de discriminatie van uw clan, verklaart u heel algemeen “mijn clan is overal gevestigd. We hebben niemand om ons te leiden. We worden altijd beledigd. We zijn in minderheid, we zijn met minder dan de anderen. Ze beschouwen zich beter dan ons. Niemand heeft medelijden met ons. We mogen niet met anderen trouwen. Dat zijn de problemen die we tegenkomen” (gehoorverslag CGVS, p. 13). Even later gevraagd voorbeelden te geven van discriminatie, verklaart u dat de mensen niet met andere clans kunnen trouwen en dat uw clan bang is om op straat te gaan (gehoorverslag CGVS, p. 14). U verklaart verder dat jullie geen hoge functies kunnen doen en niets kunnen leiden.

Gevraagd naar de ergste ervaring die u zelf meegemaakt heeft, verwijst u naar uw vader die beledigd werd en dat ze over uw clan spraken. Gezien de genadeloze discriminatie en verwaarlozing die minderheidsgroepen in Somalië te beurt vallen, wat u zelf aanhaalt wanneer gesproken wordt over uw clan, is het uiterst ondoorleefd dat u enkel in algemeenheden spreekt. Omwille van deze reden, en omwille van het feit dat u tegenstrijdige verklaringen aflegt omtrent uw beweerde clan, kan het CGVS niet aannemen dat u tot de minderheid Muse Dheriyo behoort. Bovendien legt u tegenstrijdige verklaringen af over uw vader. Voor het CGVS verklaart u dat uw vader besnijdenissen uitvoert (gehoorverslag CGVS, p. 5), terwijl u tijdens uw asielaanvraag in Zwitserland verklaarde dat uw vader lasser is van beroep (Procès-verbal de l'audition de la personne 03/05/2016, p. 5). Daarenboven, gevraagd of u nog contact heeft met uw ouders, verklaart u slechts geen contact meer te hebben en dat u aan een structuur gevraagd heeft uw ouders voor u te zoeken (gehoorverslag CGVS, p. 6). Uw zus verklaarde echter dat uw vader door Al Shabaab gedood werd (gehoorverslag CGVS J.A.A., p. 7). De inconsistente en tegenstrijdige verklaringen van uzelf en uw zus over jullie vader ondermijnen uw geloofwaardigheid nog meer. Daarenboven maakte uw zus het evenmin aannemelijk dat jullie behoren tot de beroepsgroep Gaboye aangezien zij eveneens ondoorleefde en tegenstrijdige en inconsistente verklaringen aflegt over Gaboye (gehoorverslag CGVS J.A.A., p. 11-14).

In kader van uw asielaanvraag legt u een 'verklaring van geboorte' neer die door de Somalische ambassade te Brussel opgesteld werd. De verklaring vermeldt echter dat alle gegevens die in het document vermeld worden, van uw OV-kaart met referentie no. 2013A verkregen werden. U verklaart daarenboven zelf dat ze u vragen gesteld hebben over o.m. uw dorp om zo na te gaan of u uit Burane afkomstig bent (gehoorverslag CGVS, p. 16). Voor de volledigheid wordt vermeld dat de ambassade zich, wegens het gebrek aan een archief en database, niet op officiële gegevens kan baseren om de identiteit vast te stellen van personen die verklaren Somaliër te zijn (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier). Gezien het gebrek aan een officiële database, gaat de ambassade volledig af op uw eigen verklaringen dienaangaande, waardoor deze verklaring het voorgaande niet kan wijzigen.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Jowhar gelegen in de provincie Middle Shabelle en daadwerkelijk over de Somalische nationaliteit te beschikken. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit en nationaliteit van Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan de door u aangehaalde nood aan bescherming die er onlosmakelijk mee verbonden is. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over uw nationaliteit, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over uw werkelijke nationaliteit, waar u voor uw aankomst in België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en nationaliteit en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 11 september 2017 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen, en dit zeker aangaande uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten (gehoorverslag CGVS, p. 2). U werd in de loop van het gehoor zelfs uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde Somalische nationaliteit (gehoorverslag CGVS, p. 8-9 + p. 21-22). U werd er eveneens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw werkelijke nationaliteit en/of eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is om dit te weten om het CGVS de mogelijkheid te geven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond, leefsituatie en nationaliteit, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoekster voert een schending aan van de volgende bepalingen:

"Schending van artikelen 48/3 en 48/4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, B.S. 31 december 1980.

Schending van het redelijkheidsbeginsel, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

Schending van de materiële motiveringsplicht, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur."

Na een korte theoretische uiteenzetting licht verzoekster toe als volgt:

"II.1.4 Vooreerst stelt verwerende partij dat verzoekende partij niet de waarheid zou hebben verteld over haar nationaliteit, identiteit en leeftijd - quod certe non! Verzoekende partij volhardt dat zij in Zwitserland geen asielaanvraag heeft ingediend, laat staan dat zij dat gedaan zou hebben met een Djiboutiaans paspoort.

Zij kent geen B.I.D. Zij heeft haar identiteit, nationaliteit en leeftijd bewezen door een geboorteakte afgegeven door haar ambassade. Daarin wordt bevestigd dat verzoekende partij A.A.I. heet, geboren werd op 1 januari 1996 te Burane Somalië.

Verwerende partij weigert enige waarde te hechten aan deze verklaring van geboorte door simpelweg te stellen dat wegens een gebrek aan een archief en database de ambassade zich niet op officiële zou kunnen baseren om de identiteit van verzoekende partij vast te stellen.

Nochtans stelde Uw Raad in een recent arrest dat de afwezigheid van registers van burgerlijke stand en archieven in Somalië het CGVS niet ontslaat van haar onderzoeksplicht: (RVV 23 september 2016 - arrest nr 175.525)

In dat arrest vernietigde Uw Raad de beslissing tot niet-inoverwegingname van de vierde asielaanvraag van een Somalische man met Bajuni origine. De man legde onder meer een nationaliteitsverklaring van de Somalische ambassade te Brussel neer, en brieven van zijn regio van herkomst. Uw Raad oordeelde dat de nieuwe voorgelegde stukken de kans aanzienlijk verhogen dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling of voor subsidiaire bescherming in aanmerking komt.

Verwerende partij kan zich aldus niet meer verschuilen achter rapporten dat documenten uit Somalië niet betrouwbaar zouden zijn en zo verzaken aan haar onderzoeksplicht.

Een dergelijke manier van redeneren en desgevallend gebrekkig onderzoeken schendt dan ook op een kennelijke wijze de algemene beginselen van behoorlijk bestuur als het redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

II.1.5. Vervolgens stelt verwerende partij de kennis van verzoekende partij over Burane, de gebeurtenissen aldaar en haar clankennis in vraag.

Het verifiëren van iemands Somalische nationaliteit vereist een uitgebreide en doorgedreven herkomstcheck. Hierbij mogen de vragen geenszins eenzijdig zijn. Evenmin kan van de asielzoeker een encyclopedische kennis worden verwacht van zijn omgeving.

Professor ABBINK, antropoloog en professor aan het Afrika Centrum van de Universiteit te Leiden, stelde reeds aan het UNHCR in een advies dat veel Somali's gewoonweg niet alle (kleine) dorpjes uit hun omgeving kennen (cf. stuk 3):

"In concreto werd aan Professor Abbink gevraagd of hij in de vier hem voorgelegde dossiers kon nagaan:

1) of de vragen die tijdens de gehoren werden gesteld pertinent zijn en of de gegeven antwoorden correct geëvalueerd worden?

2) welke mogelijke andere vragen zouden moeten worden gesteld?

3) of er een specifieke expertise nodig is om op correcte wijze de antwoorden te evalueren?

In zijn antwoord van 13 februari 2008 kwam Professor Abbink tot de conclusie, in tegenstelling tot de conclusies van het CGVS, dat "het geen twijfel lijdt dat deze vier asielzoekers voor hun aankomst in België in Zuid-Somalië woonden." Ook al werd het dossier van mevrouw Y. niet voorgelegd aan Professor Abbink, dienen zijn bevindingen toch in overweging te worden genomen aangezien het de algemene manier van vraagstelling door het CGVS in Somalische dossiers betreft.

"In alle vier de gevallen wordt in de verhoren zeer veel doorgevraagd over de clan-structuur en de geografische details van de stad of plaats of regio waarin de vluchtelingen verbleven.

De assumptie hier schijnt dat deze vluchtelingen aller) met een uitgewerkte clan- familiekaart van het Somalische volk in hun hoofd rondlopen. M.a.w. er wordt, op onredelijke wijze, veel te veel kennis verondersteld van de vele gradaties, de segmentaties en de subgroepen van de Somalische clans, die 90% van de Somali's helemaal niet heeft. Opvallend in de verhalen van de asielzoekers is dat de direct voor hen relevante clan-labels wel worden gekend, (...). Ook niet vergeten moet worden dat een aantal van hen al lang in België zijn en zich verwijderd hebben van het clan-denken, en ten tweede dat Somalië in chaos is en clan-affiliaties daar van wisselend belang zijn. Dus antwoord op vraag 1: het steeds maar doorvragen over clanverdelingen e.d. is niet erg pertinent: er wordt té veel aandacht aan besteed.

En verder: "In het geval van plaatsnamen, dorpsnamen, winkels, overheidsgebouwen, etc. moet men er ook rekening mee houden dat vele Somaliërs niet kunnen lezen of schrijven en de vele kleine dorpjes - (...) - niet (kunnen) kennen."

Hierbij wordt dus niet gesteld dat het vragen van dorpen en clans geen deel uitmaakt van een herkomstcheck, integendeel.

Wel wordt opgeroepen tot enig relativeringsvermogen bij de analyse ervan.

Verwerende partij noemt bijvoorbeeld de kennis van verzoekende partij over het leven onder Al Shabab algemeen.

Nochtans heet verzoekende partij uitgelegd dat haar dorp zich onder het bewind van Al Shabab bevindt, zolang zij het zich kan herinneren, dat zij mensen doden en ontvoeren: p. 19 CGVS

[CGVS-gehoorverslag, stuk 7, p. 20]

en p. 21 CGVS

[CGVS-gehoorverslag, stuk 7, p. 21]

Verzoekende partij bleef het grootste deel van de tijd ook binnen, uit schik vermoord of verkracht te worden door leden van AL Shabab. Gezien haar jonge leeftijd en haar profiel van ongeletterde vrouw kan niet van verzoekende partij verwacht worden dat zij op de hoogte is van elke aanslag gepleegd door AL Shabab.

Ook vertelde tijdens het gehoor over de discriminatie van haar clan en dat zij tot een minderheidsclan behoort. (p. 12-13 CGVS)

Zoals hierboven uiteengezet, kan van verzoekende partij niet verwacht worden dat zij elke subclan, clans in de regio en hun kenmerken zondermeer kan opnoemen en hun onderlinge relaties van buiten kent.

Verwerende partij is klaarblijkelijk erg onredelijk en onzorgvuldig te werk gegaan bij de beoordeling van het dossier van verzoekende partij.

Verwerende partij heeft zich enkel gefocust op de vragen waarop verzoekende partij niet kon antwoorden en legt het grootste deel van het gehoor - en de vragen waarop verzoekende partij moeiteloos kon antwoorden - naast zich neer.

De informatie die verzoekende partij heeft gegeven tijdens haar gehoor toont ontegensprekelijk aan dat zij weldegelijk van Somalië afkomstig is.

II.1.6. Een dergelijke manier van redeneren en desgevallend gebrekkig onderzoeken schendt dan ook op een kennelijke wijze de algemene beginselen van behoorlijk bestuur als het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Tevens schendt de verwerende partij de materiële motiveringplicht. De materiële motiveringsplicht gebiedt dat iedere bestuurshandeling gedragen wordt door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn en blijken hetzij uit de beslissing zelf, hetzij uit het administratief dossier. De motieven moeten bijgevolg minstens kenbaar, feitelijk juist en draagkrachtig zijn.

II.1.7. De negatieve beslissing van de verwerende partij is gebaseerd op het feit dat de verwerende partij geen geloof hecht aan het asielrelaas. De verzoekende partij heeft wel degelijk een geloofwaardig asielrelaas en een uitgebreide kennis van haar leefomgeving en afkomst.

Verwerende partij motiveert absoluut niet omtrent het asielrelaas van verzoekende partij. Nochtans vormt dit de voornaamste reden waarom verzoekende partij haar land van herkomst verlaten heeft en heeft zij hier uitgebreid over verteld tijdens het gehoor.

II.1.8. De thans bestreden beslissing is niet gesteund op daadwerkelijke tegenstrijdigheden of omissies, doch enkel op kleine onbenullige verklaringen. Verzoekende partij heeft hierboven de argumenten van verwerende partij weerlegd en aangetoond waarom zij weldegelijk meent in aanmerking te komen voor internationale bescherming.

Verwerende partij is op zijn minst onredelijk te werk gegaan bij de beoordeling van het asielgehoor en asielrelaas van verzoekende partij.

II.1.9. Uit het bovenstaande blijkt ten overvloede dat de verwerende partij zeer snel en zeer onzorgvuldig tot deze negatieve beslissing is gekomen."

2.1.2. Ter ondersteuning van het beroep legt verzoekster een advies neer van UNHCR van 9 oktober 2009, in de zaak van mevrouw Y. (stuk 3).

2.2. De Raad onderzoekt verzoeksters asielaanvraag bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet). Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoekster al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

2.3. Verzoekster slaagt er niet in om haar asielrelaas aannemelijk te maken. De Raad stelt vast dat zij met haar betoog in het verzoekschrift de omstandige motivering van de bestreden beslissing niet in een ander daglicht stelt. Van een asielzoeker mag redelijkerwijze worden verwacht dat hij de asielinstantie van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten. Een asielzoeker heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag. Het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstantie kan beslissing over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van verzoekster dat zij de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijk informatie geeft over alle facetten van haar identiteit, leefwereld en asielrelaas. De asielinstantie mag van verzoekster correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk ook documenten verwachten over haar identiteit en nationaliteit, leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, plaats(en) van eerder verblijf en de afgelegde reisroute.

Na lezing van het administratief dossier treedt de Raad de commissaris-generaal bij dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoeksters identiteit, haar leeftijd, haar Somalische nationaliteit of herkomst en haar verblijfplaatsen voor haar vertrek naar België. Zij diende haar asielaanvraag in op naam van A.A.J., geboren in 2000 en verklaarde dat zij van Somalische nationaliteit was. Uit de informatie beschikbaar in het administratief dossier blijkt echter dat verzoekster in Zwitserland een asielaanvraag indiende op naam van B.H., geboren in 1998, doch dat deze asielaanvraag werd geweigerd omdat zij met een Djiboutiaans paspoort op naam van B.I.D., geboren in 1992, een visum aanvraagde op 23 maart 2016 via de Franse ambassade te Djibouti. Verzoekster legde tevens ongeloofwaardige verklaringen af over haar profiel van ongeletterde en ongehuwde vrouw, zodat hieraan geen geloof kan worden gehecht. Uit de informatie beschikbaar in het administratief dossier blijkt immers dat verzoekster op haar visumaanvraag op de Franse ambassade te Djibouti heeft aangegeven bediende te zijn en gehuwd te zijn sinds september 2015 met A.Y. (Landeninformatie, stuk 14, nr. 4-5).

Verzoekster en haar zus legden bovendien ongeloofwaardige verklaringen af over hun reisweg naar België. Zij verklaarden immers gereisd te hebben via Ethiopië, Soedan, Libië en Italië, hetgeen niet geloofwaardig is gelet op het feit dat zij over een visum beschikten van de Franse ambassade te Djibouti. Bovendien verklaarde zij dat zij in juni 2016 in Libië is bevallen van een zoon M.A.A. (CGVS-gehoorverslag, stuk 6, p. 7), terwijl uit de aan het administratief dossier toegevoegde Zwitserse geboorteakte blijkt dat zij op 16 juni 2016 in Zwitserland is bevallen van een zoon T.A. (Landeninformatie, stuk 14, nr. 5). Verzoekster en haar zus legden bovendien inconsistente verklaringen af omtrent de bevalling van haar zus. Verzoekster verklaarde immers dat zij reeds 8 maanden in Libië waren toen zij was bevallen (CGVS-gehoorverslag, stuk 7, p. 7). Haar zus verklaarde echter dat zij is bevallen toen zij reeds 4 maanden in Libië verbleven, waar zij in totaal 8 maanden verbleven hebben (Landeninformatie, stuk 14, nr. 7, p. 7).

Aldus kan enkel vastgesteld worden dat verzoekster in het kader van haar asielaanvraag getracht heeft de Belgische autoriteiten intentioneel te misleiden. Doorheen haar asielprocedure ontkende zij immers ooit een andere identiteit te hebben gebruikt, over de Djiboutiaanse nationaliteit te beschikken of een asielaanvraag te hebben gedaan in Zwitserland. Haar poging om de asielinstantie bewust te misleiden door relevante informatie achter te houden ondergraaft haar geloofwaardigheid dan ook volledig.

Verzoekster maakt overigens niet aannemelijk dat zij daadwerkelijk afkomstig is uit Burane in de provincie Middle Shabelle in Somalië. Na lezing van het administratief dossier wordt de commissaris-generaal bijgetreden dat (i) haar verklaringen over Al Shabaab vaag en ondoorleefd zijn, (ii) zij geen kennis heeft van een gevecht in 2014 tussen Al Shabaab en de Somalische overheid dat plaatsvond in haar vermeende dorp van herkomst, (iii) zij en haar zus inconsistente verklaringen afleggen over hun buurman X.A. en (iv) haar kennis over haar eigen clan lacunair is. Verzoekster weerlegt deze motivering geenszins door het louter herhalen van haar verklaringen over het leven onder Al Shabaab en haar clan, te verwijzen naar eenzijdige vragen, het peilen naar encyclopedische kennis of het vragen om enig relativeringsvermogen, zonder deze vage kritiek verder uit te werken. Het feit dat verzoekster voornamelijk thuisbleef is geen voldoende verklaring voor het ontbreken van een voldoende doorleefde en met objectieve informatie overeenstemmende kennis van haar directe leefomgeving. Een verwijzing naar haar profiel van een jonge en ongeletterde vrouw is evenmin voldoende, nu hierboven reeds werd vastgesteld dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoeksters ongeletterdheid. Bovendien kan, zelfs van een persoon van jonge leeftijd met beperkte scholing redelijkerwijs worden verwacht dat deze doorleefde ervaringen kan geven en kan antwoorden op vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken in verband met haar beweerde regio van herkomst. De Raad benadrukt dat een beperkte scholing niet inhoudt dat verzoeksters inherente verstandelijke vermogens zouden zijn aangetast (minstens wordt dit niet aangetoond) of verzoekster zouden verhinderen haar directe omgeving en leefwereld te omschrijven.

Verzoekster tracht bovendien de bevindingen van de commissaris-generaal over haar clankennis te minimaliseren door aan te voeren dat niet van haar kan verwacht worden dat zij *“elke subclan, clans in de regio en hun kenmerken zondermeer kan opnoemen”*. Zelfs als niet verwacht kan worden en evenmin wordt vermoed dat elke Somalische asielzoeker een encyclopedische kennis bezit van alle Somalische clanstructuren en clanindelingen tot in de uiterste vertakkingen, dan kan wel verwacht worden dat een Somali bekend is met de eigen clanstructuur, hetgeen tevens in het door verzoekster aangebrachte citaat van Prof. Abbink wordt gesteld: *“Opvallend in de verhalen van de asielzoekers is dat de direct voor hen relevante clanlabels wel worden gekend”* (verzoekschrift, stuk 3, p. 4). Aldus kan slechts worden vastgesteld dat de eigen clankennis van verzoekster inderdaad een belangrijk element uitmaakt van de identiteit en verzoekster op dit punt faalt om hierover doorleefde en geloofwaardige verklaringen af te leggen. Bovendien merkt de Raad op dat een advies van het UNHCR over de zaak van asielzoeker Y., wiens asielrelaas op geen enkele wijze verbonden is met verzoeksters asielrelaas, niet nuttig wordt aangevoerd omdat iedere asielaanvraag op de individuele merites wordt beoordeeld. De Raad is aldus van mening dat bovenstaande vaststellingen verzoeksters verklaringen over haar vermeende regio van herkomst ernstig ondermijnen.

De uiteenzetting in het verzoekschrift dat verzoeksters asielmotieven niet ten gronde werden beoordeeld is niet relevant, gezien uit het bovenstaande blijkt dat geen geloof kan worden gehecht aan haar Somalische nationaliteit. Hierdoor kan evenmin geloof worden gehecht aan de problemen die er zich zouden hebben voorgedaan.

In tegenstelling tot wat verzoekster beweert, kan de door haar neergelegde nationaliteitsverklaring van de Somalische ambassade bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. De Raad sluit zich aan bij de opmerkingen van de commissaris-generaal dat bronnen die de uitgifte van Somalische documenten beschrijven (Landeninformatie, stuk 14, nr. 3), wijzen op het ontbreken van een formele burgerlijke stand in Somalië en op de afwezigheid van archieven en dus van referentiemateriaal voor het opstellen van (identiteits)documenten. Gezien het gebrek aan archief en database kunnen Somalische autoriteiten zich ook vandaag nog niet op officiële gegevens baseren om de identiteit, herkomst of nationaliteit vast te stellen van personen die verklaren Somaliërs te zijn. Zowel autoriteiten binnen als buiten Somalië moeten zich voor het uitreiken van documenten baseren op de verklaringen van de aanvragers. Dit blijkt tevens uit het door haar neergelegde document, dat vermeldt dat de gegevens die erin zijn opgenomen verkregen werden via verzoeksters OV-kaart. Dit wordt bovendien bevestigd door verzoekster, die verklaarde dat zij de nationaliteitsverklaring verkreeg nadat zij vragen diende te beantwoorden over haar vermeende dorp van herkomst, Burane (CGVS-gehoorverslag, stuk 7, p. 16). Daarenboven dient een document, om bewijswaarde te hebben, coherente en geloofwaardige verklaringen te ondersteunen, *quod non in casu*. De door verzoekster voorgelegde stukken, samen met haar verklaringen hierover, laten geen ruimte voor enige twijfel over de gegrondheid van de bestreden beslissing. Gelet op deze vaststellingen, kan geen bewijswaarde worden toegekend aan deze nationaliteitsverklaring. Een verwijzing naar een arrest van de Raad is niet dienstig bij gebrek aan precedentenwerking, nu elke asielaanvraag op de individuele merites dient beoordeeld te worden.

De Raad herhaalt dat in dit geval verzoekster de Djiboutiaanse nationaliteit bezit, maar zelf volhardt in een ongelooftwaardig asielrelaas dat zich afspeelt in Somalië.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert ten aanzien van Djibouti in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. In zoverre verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op haar asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Zij toont niet aan dat zij op deze basis in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus kan, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet loopt, een verwijzing naar zijn asielrelaas evenmin volstaan. Hij moet enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. Uit de bespreking van verzoeksters asielrelaas blijkt dat zij haar nationaliteit, reële verblijfssituatie en leefomstandigheden voor haar aankomst in België niet kan verduidelijken. Verzoekster maakt hierdoor zelf het bestaan van dergelijk verband met haar persoon onmogelijk.

Gelet op het voormelde toont verzoekster ten aanzien van Djibouti niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.5. Verzoekster vraagt *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op éénentwintig maart tweeduizend achttien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP